

Νὰ φτειάσης μπόλια τοῦ γαμποῦ... καὶ γιουρντὶ τῆς πε-
θερᾶς σου,

Γειά σου, βλαχοπούλα μ', γειά σου
αὐτόθι. β) Χονδρὸν ὑφαντὸν γελέκον μαύρου χρώματος ἀνοι-
κτὸν εἰς τὸ στῆθος Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

γιουρντοκαπότο τό, ἐνικχ. γιουρντοκάποτο Πελοπν.
(Βάλτ. Βερεστ. Μαργέλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γιουρουντὰ καὶ καπότο.

Μάλλινοσ ἐπενδύτης ἐνθ' ἀν.: Μωρ' Δεσποινιά, δὲ μοῦ
δίνεις τὸ ρασόχτενό σου νὰ βάλω ἀπάνον κάτι ρασικά νὰ
φκειάσω τίποτα γιουρντοκάποτα γιὰ τὸ χειμῶνα (ρασικά=
μάλλινα ὑφάσματα χονδρά) Βερεστ.

γιουρουνκάκι τό, Θράκ. (Μάδυτ.) Ἰουρουνκάκι Νάξ.
(Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιουρουντὰ καὶ καπότο.

Παιδίον ἀκατάστατον εἰς τὴν ἐμφάνισιν, ἀκάθαρτον ἐνθ'
ἀν.: Ἐκεῖνα δὲ παιδιά τῇ τά'χει καλὰ-καλὰ παρατημένα
κ' εἶναι σὰ Ἰουρουνκάκια (καλὰ-καλὰ = ἐντελῶς) Νάξ. (Ἀ-
πύρανθ.)

γιουρούκης ὁ, Δαρδαν. (Λάμψακ.) Ἡπ. Θράκ. (Μάδυτ.)
Κῶς γιουρούκ'ς Θράκ. (Μάδυτ. κ.ά.) Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.)
Μακεδ. (Θεσσαλον.) Μ. Ἀσία (Κυδων.) Προπ. (Πάνορμ.)
Σάμ. (Μαρθόκ. κ.ά.) γιουρούτ'ς Μ. Ἀσία (Κυδων.) γιου-
ρούκης Κῶς (Καρδάμ. κ.ά.) γιουρούκης Σύμ. γιουρούκος Ἄνδρ.
Ἰουρούκος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πληθ. γιουρούκηδες Σύμ. Ἰουρού-
κηδοὶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Θηλ. γιουρούκα Θράκ. (Ἐπιβάτ.)
Κῶς Ἰουρούκα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γιουρούκι τό, Ἡράκλ.
Καππ. (Ἀραβάν.) Πελοπν. (Βλαχοκερ. Γαργαλ. Οἶν. Φιγάλ.)
γιουρούκ' Προπ. (Μηχαν.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y ü r ü k* = ὁ ταχύς, ὁ νομάς.

1) Τοῦρκος νομάς, ὁρεσίβιος τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μικρᾶς
Ἀσίας Δαρδαν. (Λάμψακ.) Ἡπ. Θράκ. (Μάδυτ. κ.ά.) Καππ.
(Ἀραβάν.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Σάμ. κ.ά. 2) Μεταφ., ἄνθρωπος ἀ-
γροῖκος, ἄξεστος, ἀπειθήρχητος Ἄνδρ. Θράκ. (Ἐπιβάτ. κ.ά.)
Μ. Ἀσία (Κυδων.) Κῶς (Καρδάμ. κ.ά.) Λέσβ. Μακεδ. (Θεσ-
σαλον.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Βλαχοκερ. Γαργαλ. Οἶν.
Φιγάλ.) Προπ. (Πάνορμ.) Σάμ. (Μαρθόκ.) Σύμ. Χίος
(Βροντ.): *Μιλᾶς καὶ σύ, βρε γιουρούκη!* Κῶς *Ξέρ' ἢ γιου-
ρούτ'ς νὰ φάῃ χαβιάρ!* Κυδων. *Ἐφτοῦνοι οἱ Μαυρογιαν-
ναῖοι ζιοῦνε μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμον. Οὔτε νὰ μιλήσουν ξέρουν,*
οὔτε νὰ φερθοῦνε καταλαβαίνουν. Μπίτι γιουρούκια, ἀδερφέ
μου Βλαχοκερ. Ζοῦνε μακριὰ πὸ τὸ θεὸ φτοῦνα τὰ γιουρού-
κια Γαργαλ. Νὰ τὸ γιουρούκι Οἶν. Ποῦ τὸν ἡδρες, μωρή,
ἔουτον δὸγ-γιουρούκη-κ' ἐπῆρες τον δοῦ παιδακιοῦ (τῆς
τὸν ἔδωσες ὡς γαμβρὸν τῆς νεκρᾶς) Σύμ. β) Ἄνθρωπος ἀκα-
τάστατος, ἀκάθαρτος, ἀνοικοκρύπτου Κῶς (Καρδάμ. κ.ά.)
Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Εἶναι βρώμικοι, Ἰουρούκηδοι οἱ καμένοι
κ' εὐτοὶ Ἀπύρανθ. Εἶναι Ἰουρούκα, ἀχτένιστη, βρώμικη
αὐτόθι. Ἀχτένιστη, γιουρούκα-γυρίζει Κῶς. 3) Ὑπερβο-
λικὰ μαῦρος Ἡράκλ.: Εἶναι γιουρούκι μέσ' ὅς τὸν ἥλιο.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπὶ τὸν τύπ. *Γιουρούκης* Ἀθῆν.
Θεσσ. (Λάρ. Τίρναβ.) Μακεδ. (Βέρ. Ἐδεσσ. Θεσσαλον. Κα-
βάλλ. Καστορ. Φλόρ.) Μυτιλήν. Πελοπν. (Σκάλα Λακων.)
Γιουρούκος Ἀθῆν. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Πελοπν. (Κρέστεν.
Ξυλόκ. Πάτρ. Πύργ. Τρίπ.) Στερελλ. (Ἀταλ.) *Γιουρούκης*
Μῆλ. ὡς παρωνύμ., ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γιουρούκης* Κρήτ. (Ἀπο-
κόρ.) Μῆλ. *Γιουρούκας* Εὐβ. (Κάρυστ.) *Γιουρούκιά* (ἡ)
Κρήτ. (Κίσ.) *Γιουρούκι* (τὸ) Θήρ. (Οἶα) καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ
τοὺς τύπ. *Γιουρούκας* καὶ *Γιούρουκας* Πάρ. *Γιουρούκ'* (τὸ)
Μακεδ. (Πελεκᾶν.)

γιουρούκιος ἐπίθ. Θράκ. (Μέτρ. Τσακίλ. κ.ά.) Κί-
μωλ. Μῆλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιουρουντὰ καὶ ἰουρούκ'ς.

1) Ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς γιουρουντὰ καὶ
δεσ. Θράκ. (Μέτρ. Τσακίλ.): *Ἐρκ'δαι οἱ λαναράδες καὶ*
φέρν'νε λανάρια γιουρούκια Μέτρ. 2) Οὐδ. ὡς οὐσ. γιου-
ρούκια = εἶδος σταφυλῶν πρῶμων μαύρου χρώματος συν-
ήθως ἀλλὰ καὶ λευκοῦ καὶ ροδίνου Κίμωλ. Μῆλ.

γιουρουντάρισμα τό, ἐνικχ. γιουρντάρισμα Εὐβ.
(Κάρυστ.) Τῆν.

Ἐκ τοῦ ρ. γιουρουντάρω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.
γιουρουντάρου.

Ἡ καταδιώξις, ἡ ἐφοδος, ἡ ἐξόρμησις ἐνθ' ἀν. Συών.
γιουρουντάρισμα, γιουρουντάρισμα.

γιουρουντάρω Ἰων. (Μπουρνόβ.) γιουρντάρω Εὐβ.
(Κάρυστ.) γιουρντάρω Μῆλ. γιουρντάρου Τῆν. (Τριαντ. κ.ά.)
γιουρουντέρω Εὐβ. (Κουρ.) γιουρντέρω Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν.
Ὀρ.) γιουρντέρω Κρήτ. (Σητ.) γιουρντάρω Κρήτ. (Σφακ.)
βουντέρω Εὐβ. (Κουρ.)

Ἐκ τοῦ τύπ. γιουρουντάρω τοῦ ρ. γιουρουντάρω
κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς -άρω, -έρω, -έρνω.

Γιουρουντίζω 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἀν.: *Γιουρουν-*
ταρε πάνω του καὶ ἐν ἡμπορούσαμε νὰ τόνε ξεκολ-
λήσωμε Εὐβ. (Κουρ.) *Γιουρουνταρε καὶ τὸν ἡρχίνησε ὅς τὰ*
σφάλιαρα (= ραπίσματα) Ἰων. (Μπουρνόβ.) *Γιουρντέρει*
μέσ' ὅς τὰ οὐλα Εὐβ. (Ὀρ.) *Ἐγιούρ'δαρε καὶ μοῦ τὰ*
πῆρε οὐλα Κρήτ. (Σητ.) *Ἀμέτε νὰ μοῦ φέρετε τὴ γοπελιά,*
γιατὶ θὰ παίξω ἓνα βίτσισμα καὶ θὰ γιουρντάρω μέσα ὅς τὸ
σπίτι νὰ τὴν ἀρπάξω νὰ τὴ σηκώσω ὅς τὴ ράχη μου Κρήτ.
(Σφακ.) Καὶ μετβ., διώκω, συλλαμβάνω κάποιον διὰ νὰ τὸν
δεῖρω Εὐβ. (Κουρ.) Τῆν. (Τριαντ.): *Τοῦ ροῦ σ', θὰ σ' γιου-*
ρντάρω! Τριαντ. *Τόνε γιουρουντάρανε τρεῖς ἀθ-θρῶποι, λ-λέ-*
πεις, εἶντα νὰ σοῦ κάμη! Κουρ.

γιουρουντίζω Χίος (Ἐγρηγόρ.) — Γ. Ψυχάρ., Τὰ δυὸ
ἀδέρφ., 418 καὶ Στὸν Ἰσκιό, 217 *γιουρουντίζω* Θήρ. Θράκ.
(Τσακίλ.) Ἰμβρ. Κρήτ. (Ἀγίος Βασίλ. κ.ά.) Κύθν. Νάξ.
(Γαλανᾶδ. Σαγκρ.) *γιουρουντίζου* Λέσβ. Μ. Ἀσία (Κυδων.)
γιουρουντίζω Σίφν. *γιουρουντίζου* Λέσβ. Ἰουρουντίζω Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) *γιουρντίζω* Κρήτ. *ιουρντίζου* Μακεδ. (Γιδ.) *γι-*
ουρντῶ Κρήτ. (Ραμν. κ.ά.) Μακεδ. (Γαλάτιστ. Σταν.) *ιουρν-*
τῶ Μακεδ. (Σιάτ.) *γιουρντίζω* Βιθυν. (Κατιρλ.) *γιουρντίζω*
Θήρ. Κρήτ. (Σητ.) Πελοπν. (Ξηροκ.) *γιουρντίζου* Λῆμν.
(Πλάκ. κ.ά.) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Σαμοθρ. *γιουρντίζω* Βιθυν.
(Κατιρλ.) *γιουρουντίν-νου* Λυκ. (Λιβύσσ.) *γιουρουντῶ* Θεσσ.
(Μελιβ.) Κύπρ. Μακεδ. (Ἀρν. Καστορ. κ.ά.) *γιουρουντῶ*
Θράκ. (Ἑλληνοχώρ.) Κρήτ. (Ζερβιαν. Μαλάκ. Μόδ. Μου-
στάκ. Περιβ. Ραμν. Ρέθυμν. Χαν. κ.ά.) Μακεδ. (Χαλκιδ.)
γιουρντῶ Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Κρήτ. (Μουστάκ.) Σέριφ. *γιου-*
ουρντῶ Σαμοθρ. *γιουρουντῶ* Εὐβ. (Κουρ.) *γιουρντῶ* Θεσσ.
(Τρίκερ.) Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Ἀχαΐα Μεγαλόπ. κ.ά.) *γιουρ-*
ντῶ Εὐβ. (Αἰδηψ.) *γιουρντῶ* Εὐβ. (Αἰδηψ. Γαλτσ. Με-
τόχ. κ.ά.) Θεσσ. (Πήλ. Πορταρ. Τρίκερ. κ.ά.) Πελοπν. (Βε-
ρεστ. Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Παρνασσ.) *γιουρντῶ* Ἀλόνν.
Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) *γιουρντῶ* Εὐβ. (Γαλτσ.) *γιουρν-*
τῶ Πελοπν. (Βλαχοκερ. Λακεδ.) *γιουρντῶ* Εὐβ. (Ἀγία
Ἄνν. Ἀκρ. Μετόχ. Στρόπον.) Θεσσ. Λέσβ. Λῆμν. Πελοπν.
(Καλάβρυτ. Σουδεν. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀ-

